

Warszawa, dnia 10 listopada 2014 r.

Poz. 1553

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾**

z dnia 6 listopada 2014 r.

w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym²⁾

Na podstawie art. 13f ust. 3 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. z 2012 r. poz. 1244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zawartość siarki w paliwie żeglugowym używanym poza granicami obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w załączniku VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973 r., sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101) oraz Protokołem uzupełniającym sporządzonym w Londynie dnia 26 września 1997 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 202, poz. 1679), zwanej dalej „Konwencją MARPOL”, z zastrzeżeniem wyjątków w nim określonych, na statku o polskiej przynależności nie może przekraczać:

- 1) 3,50% m/m;
- 2) 0,50% m/m od dnia 1 stycznia 2020 r.

2. Zawartość siarki w paliwie żeglugowym używanym w granicach obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w załączniku VI do Konwencji MARPOL, na statku o polskiej przynależności nie może przekraczać:

- 1) 1,00% m/m do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 2) 0,10% m/m od dnia 1 stycznia 2015 r.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do paliw żeglugowych używanych na statkach stosujących zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki.

4. Do dnia 1 stycznia 2020 r. zawartość siarki w paliwie żeglugowym używanym w strefach kontroli zanieczyszczeń znajdujących się poza granicami obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w załączniku VI do Konwencji MARPOL na statku pasażerskim o polskiej przynależności wykonującym regularne rejsy do lub z portów państw członkowskich Unii Europejskiej, nie może przekraczać 1,50% m/m.

5. W przypadku stosowania zatwierdzonych metod redukcji emisji dwutlenku siarki nie jest dozwolone używanie paliw żeglugowych o zawartości siarki przekraczającej 3,5% m/m, chyba że stosowane zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki działają w systemach zamkniętych.

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morska, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1257).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia dokonują w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/33/UE z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 327 z 27.11.2012, str. 1).

§ 2. 1. Zawartość siarki w paliwie żeglugowym używanym w granicach obszarów kontroli emisji tlenków siarki (SO_x) określonych w załączniku VI do Konwencji MARPOL, na statku przebywającym w polskich obszarach morskich nie może przekraczać:

- 1) 1,00% m/m do dnia 31 grudnia 2014 r.;
- 2) 0,10% m/m od dnia 1 stycznia 2015 r.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do paliw żeglugowych używanych na statkach stosujących zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki.

3. W przypadku stosowania zatwierdzonych metod redukcji emisji dwutlenku siarki nie jest dozwolone używanie paliw żeglugowych o zawartości siarki przekraczającej 3,5% m/m, chyba że stosowane zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki działają w systemach zamkniętych.

§ 3. 1. Zawartość siarki w oleju żeglugowym typu diesel (Marine Diesel Oil – MDO) oznaczającym paliwo żeglugowe, którego lepkość i gęstość mieszczą się w zakresach lepkości oraz gęstości zdefiniowanych dla klas DMB w tabeli I ISO 8217 „Produkty naftowe – Paliwa (klasa F) – Specyfikacje paliw okrętowych”, wprowadzanym do obrotu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie może przekraczać 1,50% m/m.

2. Zawartość siarki w oleju napędowym żeglugowym (Marine Gas Oil – MGO) oznaczającym paliwo żeglugowe, którego lepkość i gęstość mieszczą się w zakresach lepkości oraz gęstości zdefiniowanych dla klas DMX, DMA i DMZ w tabeli I ISO 8217 „Produkty naftowe – Paliwa (klasa F) – Specyfikacje paliw okrętowych”, używanym lub wprowadzanym do obrotu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie może przekraczać 0,10% m/m.

§ 4. 1. Zawartość siarki w paliwie żeglugowym używanym na statku o polskiej przynależności cumującym w porcie państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz na statku cumującym w polskich obszarach morskich nie może przekraczać 0,10% m/m.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do paliw żeglugowych używanych na statkach, które:

- 1) zgodnie z opublikowanym rozkładem rejsów cumują w porcie krócej niż dwie godziny;
- 2) podczas cumowania w porcie wyłączają wszystkie silniki i pobierają energię elektryczną z nabrzeża;
- 3) podczas cumowania w porcie stosują dla wszystkich pracujących silników zatwierdzone metody redukcji emisji dwutlenku siarki.

§ 5. Zawartość siarki w paliwie żeglugowym dostarczonym na statek przebywający w polskich obszarach morskich lub używanym na statku przebywającym w polskich obszarach morskich oznacza się w sposób określony w normie PN-EN ISO 8754 – „Ropa naftowa i produkty podobne – Oznaczanie zawartości siarki – Rentgenowska spektrometria fluorescencyjna z dyspersją energii”.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie wymagań dotyczących zawartości siarki w paliwie żeglugowym (Dz. U. Nr 58, poz. 477 oraz z 2011 r. Nr 9, poz. 43).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *M. Wasiak*